Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DECIZIA COMISIEI

din 28 iunie 2011

de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru detergenții universali și detergenții pentru instalații sanitare

[notificată cu numărul C(2011) 4442]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/383/UE)

(JO L 169, 29.6.2011, p. 52)

rectificată prin:

►**C1** Rectificare, JO L 110, 24.4.2012, p. 44 (2011/383/UE)

▼B

DECIZIA COMISIEI

din 28 iunie 2011

de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru detergenții universali și detergenții pentru instalații sanitare

[notificată cu numărul C(2011) 4442]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/383/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică ([1]), în special articolul 8 alineatul (2),

după consultarea Comitetului pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene,

întrucât:

(1) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 66/2010, eticheta ecologică a UE poate fi acordată produselor care au un impact redus asupra mediului pe durata întregului lor ciclu de viață.

(2) Regulamentul (CE) nr. 66/2010 prevede stabilirea unor criterii specifice de acordare a etichetei ecologice a UE în funcție de categoriile de produse.

(3) Prin Decizia 2005/344/CE a Comisiei ([2]) s-au stabilit criteriile ecologice, precum și cerințele de evaluare și de verificare aferente, pentru detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare, care sunt valabile până la 30 iunie 2011.

(4) Criteriile respective au făcut obiectul unei revizuiri suplimentare în lumina evoluțiilor tehnologice. Noile criterii, precum și cerințele de evaluare și de verificare aferente trebuie să fie valabile o perioadă de patru ani de la data adoptării prezentei decizii.

(5) Din motive de claritate, Decizia 2005/344/CE trebuie înlocuită.

(6) Trebuie să se acorde o perioadă de tranziție producătorilor ale căror produse au primit eticheta ecologică pentru detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare pe baza criteriilor stabilite în Decizia 2005/344/CE, astfel încât aceștia să aibă suficient timp să își adapteze produsele în vederea respectării criteriilor și cerințelor revizuite. De asemenea, producătorilor trebuie să li se permită să depună cereri pe baza criteriilor stabilite în Decizia 2005/344/CE sau pe baza criteriilor stabilite în prezenta decizie, până la sfârșitul perioadei de valabilitate a deciziei respective.

([1]) JO L 27, 30.1.2010, p. 1.
([2]) JO L 115, 4.5.2005, p. 42.

▼B

(7) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 66/2010,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Categoria de produse „detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare” cuprinde detergenții universali, detergenții pentru geamuri și detergenții pentru instalații sanitare:

(a) detergenți universali, care conțin produse detergente pentru curățarea de rutină a podelelor, pereților, tavanelor, geamurilor și a sau altor suprafețe fixe, diluate în apă înainte de utilizare sau folosite fără diluare. Detergenții universali înseamnă produse destinate utilizării în interiorul clădirilor, și anume pentru instalații casnice, comerciale sau industriale;

(b) detergenți pentru geamuri, care conțin detergenți specifici utilizați pentru curățarea de rutină a geamurilor și care sunt folosiți fără diluare;

(c) detergenți pentru instalații sanitare, care conțin produse detergente utilizate pentru îndepărtarea de rutină, inclusiv prin frecare, a murdăriei și/sau a depozitelor din instalații sanitare, cum sunt spălătoriile, toaletele, băile, dușurile și bucătăriile. Această subcategorie cuprinde prin urmare detergenți pentru baie și detergenți pentru bucătărie.

Categoria de produse include atât produsele de uz personal, cât și cele de uz profesional. Produsele sunt amestecuri de substanțe chimice și nu trebuie să conțină microorganisme care au fost adăugate intenționat de către producător.

Articolul 2

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „substanță” înseamnă un element chimic și compușii acestuia, în stare naturală sau obținuți prin orice proces de producție, inclusiv orice aditiv necesar pentru a menține stabilitatea produsului și orice impuritate rezultată din procesul utilizat, cu excepția oricărui solvent, care poate fi separat fără a influența stabilitatea substanței sau fără a schimba compoziția acesteia;

2. „produs” (sau „amestec”) înseamnă un amestec sau o soluție de două sau mai multe substanțe, care nu intră în reacție.

Articolul 3

Pentru ca eticheta ecologică a UE instituită în temeiul Regulamentului (CE) nr. 66/2010 să se acorde unui detergent universal, unui detergent pentru geamuri sau unui detergent pentru instalații sanitare, acestea trebuie să se încadreze în categoria de produse „detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare” definită la articolul 1 din prezenta decizie și trebuie să respecte criteriile, precum și cerințele de evaluare și de verificare aferente, stabilite în anexa la prezenta decizie.

▼B

Articolul 4

Criteriile pentru categoria de produse „detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare”, precum și cerințele de evaluare și de verificare aferente sunt valabile o perioadă de patru ani de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 5

În scopuri administrative, numărul de cod atribuit categoriei de produse „detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare” este „020”.

Articolul 6

Decizia 2005/344/CE se abrogă.

Articolul 7

(1) Prin derogare de la articolul 6, cererile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele care se încadrează în categoria de produse „detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare” depuse înainte de data adoptării prezentei decizii se evaluează în conformitate cu condițiile stabilite în Decizia 2005/344/CE.

(2) Cererile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele care se încadrează în categoria de produse „detergenți universali și detergenți pentru instalații sanitare” depuse începând cu data adoptării prezentei decizii, dar până la 30 iunie 2011 cel târziu, se pot baza fie pe criteriile stabilite în Decizia 2005/344/CE, fie pe criteriile stabilite în prezenta decizie.

Cererile respective sunt evaluate în funcție de criteriile pe baza cărora au fost depuse.

(3) În cazul în care eticheta ecologică a UE se acordă pe baza unei cereri evaluate în conformitate cu criteriile stabilite în Decizia 2005/344/CE, eticheta ecologică respectivă poate fi utilizată timp de 12 luni de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

▼B

ANEXĂ

CADRU

Scopurile criteriilor

Scopurile criteriilor sunt, în special, promovarea produselor care au un impact redus asupra mediului prin limitarea cantității de substanțe nocive, prin reducerea cantității de detergent folosite și prin reducerea deșeurilor de ambalaje, precum și reducerea sau prevenirea riscurilor pentru mediu și pentru sănătatea oamenilor legate de utilizarea substanțelor periculoase, reducerea la minimum a deșeurilor de ambalaje, furnizarea de informații care să permită consumatorului să folosească produsul în mod eficient și cu impact minim asupra mediului.

CRITERII

1. Toxicitatea pentru mediul acvatic

2. Biodegradabilitatea surfactanților

3. Substanțe și amestecuri excluse sau limitate

4. Parfumuri

5. Compuși organici volatili

6. Fosfor

7. Cerințe de ambalare

8. Adecvarea pentru utilizare

9. Instrucțiuni de utilizare

10. Informații care figurează pe eticheta ecologică a UE

11. Formarea profesională

Cerințe de evaluare și de verificare

(a) Cerințe

Cerințele specifice de evaluare și de verificare sunt indicate în cadrul fiecărui criteriu.

În cazul în care solicitantul trebuie să furnizeze declarații, documentație, analize, rapoarte de testare sau alte dovezi care să ateste respectarea criteriilor, se înțelege că acestea pot proveni de la solicitant și/sau de la furnizorul/furnizorii săi și/sau de la furnizorul/furnizorii acestora etc., după caz.

În măsura posibilului, testările trebuie să se efectueze de laboratoare care îndeplinesc cerințele generale ale standardului EN ISO 17025 sau cerințe echivalente.

Acolo unde este cazul, pot fi folosite și alte metode de testare decât cele indicate pentru fiecare criteriu, dacă echivalența lor este acceptată de organul competent care evaluează cererea.

Apendicele I face referire la baza de date a ingredientelor pentru detergenți (lista DID), care conține ingredientele cel mai des folosite la prepararea detergenților. Lista se folosește pentru obținerea datelor pentru calcularea volumului critic de diluare (VCD) și pentru evaluarea biodegradabilității ingredientelor. Pentru substanțele care nu apar pe lista DID, se oferă indicații referitoare la modalitatea de calcul sau de extrapolare a datelor pertinente. Cea mai recentă versiune a listei DID poate fi accesată de pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE sau prin intermediul site-urilor organismelor competente individuale.

▼B

Dacă este cazul, organismele competente pot solicita documente justificative și pot efectua verificări independente.

(b) Praguri de măsurare

Toate substanțele conținute de produs, inclusiv aditivii (de exemplu conservanții sau stabilizatorii) din ingrediente, a căror concentrație este mai mare de 0,010 % în greutate din preparatul final trebuie să respecte criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE, cu excepția criteriului 1, unde trebuie să fie inclusă fiecare substanță adăugată în mod intenționat, indiferent de greutatea acesteia. Impuritățile rezultate din producția ingredientelor, prezente în concentrații de peste 0,010 % în greutate din preparatul final trebuie de asemenea să respecte criteriile.

(c) Doză de referință

Pentru detergenții universali care sunt diluați în apă înainte de folosire, se consideră că doza de produs, în grame, recomandată de producător pentru pregătirea unui litru de apă de spălat pentru curățirea unor suprafețe cu un grad normal de murdărire este doza de referință pentru calculele efectuate pentru a demonstra că sunt respectate criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE și pentru a testa puterea de curățare.

CRITERIILE DE ACORDARE A ETICHETEI ECOLOGICE A UE

Criteriul 1 – Toxicitatea pentru organismele acvatice

Volumul critic de diluare ($VCD_{cronică}$) se calculează pentru fiecare substanță (i) folosind următoarea ecuație:

$$CDV_{cronică} = \sum CDV_{(i)} = \sum \frac{greutate_{(i)} \times FD_{(i)}}{FT_{cronică(i)}} \times 1\,000$$

unde $greutatea_{(i)}$ este greutatea substanței (în grame) conținută în doza recomandată de producător pentru un litru de apă de spălat (pentru detergenții universali care sunt diluați în apă înainte de folosire) sau pentru 100 g de produs (pentru detergenți universali, detergenți pentru geamuri și detergenți pentru instalații sanitare care sunt folosiți fără diluare). $FD_{(i)}$ reprezintă factorul de degradare, iar FT $cronică_{(i)}$ reprezintă factorul de toxicitate a substanței (exprimat în miligrame/litru).

Valorile parametrilor FD și FT cronică sunt cele menționate în partea A din lista DID (apendicele I). Dacă substanța în cauză nu este inclusă în partea A din lista DID, solicitantul estimează valorile urmând metoda descrisă în partea B din lista DID (apendicele I). $VCD_{cronică}$ este însumat pentru fiecare substanță, rezultând $VCD_{cronică}$ al produsului.

Pentru detergenții universali *care sunt diluați în apă înainte de folosire*, $VCD_{cronică}$ se calculează pe baza dozei de produs, în grame, recomandată de producător pentru pregătirea unui litru de apă de spălat pentru curățirea unor suprafețe cu un grad normal de murdărire. $VCD_{cronică}$ pentru doza recomandată, pentru un litru de apă de spălat, nu trebuie să depășească 18 000 de litri.

Pentru detergenții universali *care sunt folosiți fără diluare*, $VCD_{cronică}$ pentru 100 g de produs nu trebuie să depășească 52 000 de litri.

Pentru detergenții pentru geamuri, $VCD_{cronică}$ pentru 100 g de produs nu trebuie să depășească 4 800 litri.

Pentru detergenții pentru instalații sanitare, $VCD_{cronică}$ pentru 100 g de produs nu trebuie să depășească 80 000 de litri.

Evaluare și verificare: Formula exactă a produsului trebuie comunicată organismului competent, însoțită de detalii ale calculelor $VCD_{cronică}$ care demonstrează respectarea prezentului criteriu.

▼B

Criteriul 2 – Biodegradabilitatea surfactanților

(a) Biodegradabilitatea ușoară (aerobă)

Fiecare surfactant care intră în compoziția produsului trebuie să fie ușor biodegradabil.

Evaluare și verificare: Atât formula exactă a produsului, cât și descrierea funcției fiecărei substanțe trebuie să fie furnizate organismului competent. Partea A din lista DID (apendicele I) indică dacă un anumit surfactant este biodegradabil aerob sau nu (surfactanții care au un „R” în coloana referitoare la biodegradabilitatea aerobă sunt ușor biodegradabili). Pentru surfactanții care nu sunt incluși în partea A din lista DID, trebuie furnizate informații relevante din literatura de specialitate sau din alte surse sau rezultatele unor teste corespunzătoare care să arate că sunt biodegradabili aerob. Testele pentru biodegradabilitatea ușoară sunt cele menționate în Regulamentul (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind detergenții ([1]). Surfactanții sunt considerați ușor biodegradabili dacă nivelul de biodegradabilitate (mineralizare) măsurat în conformitate cu unul dintre următoarele cinci teste este de cel puțin 60 % douăzeci și opt de zile: degajarea dioxidului de carbon (CO_2) (OCDE 310), testul de evoluție a dioxidului de carbon (CO_2) – testul modificat Sturm [OECD 301 B; metoda C.4–C din Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Consiliului ([2])]; testul cu vas închis [OCDE 301D; metoda C.4-E din Regulamentul (CE) nr. 440/2008], respirometria manometrică [OCDE 301F; metoda C.4-D din Regulamentul (CE) nr. 440/2008]; testul MITI (I) [OCDE 301C; metoda C.4-F din Regulamentul (CE) nr. 440/2008] sau testele ISO echivalente. În funcție de caracteristicile fizice ale surfactantului, se poate utiliza unul dintre următoarele teste pentru a se confirma biodegradabilitatea ușoară, dacă nivelul de biodegradabilitate este de cel puțin 70 % în douăzeci și opt de zile: epuizarea carbonului organic dizolvat (COD) [OCDE 301A; metoda C.4-A din Regulamentul (CE) nr. 440/2008] sau testul de screening OCDE modificat – epuizarea COD [OCDE 301E; metoda C.4-B din Regulamentul (CE) nr. 440/2008] sau testele ISO echivalente. Aplicabilitatea metodelor de testare bazate pe determinarea carbonului organic dizolvat trebuie justificată corespunzător, deoarece aceste metode pot da rezultate privind eliminarea, și nu biodegradabilitatea. Nu se recurge la preadaptare pentru testele de biodegradabilitate ușoară aerobă. Principiul ferestrei de 10 zile nu se aplică.

(b) Biodegradabilitatea anaerobă

Surfactanții care nu sunt biodegradabili în condiții anaerobe pot fi folosiți în produs cu condiția să nu fie clasificați ca H400/R50 (Foarte toxic pentru mediul acvatic) în limitele specificate în continuare.

Pentru detergenții universali care trebuie diluați în apă înainte de folosire, greutatea totală a surfactanților nebiodegradabili anaerob nu trebuie să depășească 0,40 g din doza recomandată pentru un litru de apă de spălat.

Pentru detergenții universali care trebuie folosiți fără diluare, greutatea totală a surfactanților nebiodegradabili anaerob nu trebuie să depășească 0,40 g/100 g de produs.

Pentru detergenții pentru instalații sanitare, greutatea totală a surfactanților nebiodegradabili anaerob nu trebuie să depășească 2,0 g/100 g de produs.

Pentru detergenții pentru geamuri, greutatea totală de surfactanți nebiodegradabili anaerob nu trebuie să depășească 2,0 g/100 g de produs.

([1]) JO L 104, 8.4.2004, p. 1.
([2]) JO L 142, 31.5.2008, p. 1.

▼B

Evaluare și verificare: Atât formula exactă a produsului, cât și descrierea funcției fiecărei substanțe trebuie să fie furnizate organismului competent. Partea A din lista DID (apendicele I) indică dacă un anumit surfactant este biodegradabil anaerob sau nu (cei care au un „Y” în coloana referitoare la biodegradabilitatea anaerobă sunt biodegradabili în condiții anaerobe). Pentru surfactanții care nu sunt incluși în partea A din lista DID, trebuie furnizate informații relevante din literatura de specialitate sau din alte surse sau rezultatele unor teste corespunzătoare care să arate că sunt biodegradabili anaerob. Testul de referință pentru degradabilitatea biologică anaerobă este OCDE 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (iunie 1988) sau o metodă de testare echivalentă, cu cerința de degradabilitate finală anaerobă de cel puțin 60 %. Pentru a confirma că degradabilitatea finală de 60 % a fost obținută în condiții anaerobe, se pot folosi și metodele de testare care simulează condițiile dintr-un mediu anaerob relevant.

Criteriul 3 – Substanțe și amestecuri excluse sau limitate

Cerințele enunțate la literele (a), (b) și (c) care urmează se aplică fiecărei substanțe, inclusiv biocidelor, coloranților și parfumurilor, care depășește 0,010 % în greutatea produsului final. Acest lucru se aplică, de asemenea, fiecărei substanțe din orice amestec folosit în preparat, care depășește 0,010 % în greutate din produsul final. Nanoformele adăugate intenționat în produs trebuie să respecte criteriul 3 litera (c), indiferent de concentrație.

(a) Substanțe excluse în mod expres

Următoarele substanțe nu trebuie incluse în produs, nici ca parte din preparat, nici ca parte a oricărui amestec inclus în preparat:

— alchil fenol etoxilați (APEO) și derivații acestora

— EDTA (acid etilendiaminotetraacetic) și sărurile acestuia

— 5-Bromo-5-nitro-1,3-dioxan

— 2-bromo-2-nitropropane-1,3-diol

— diazolidiniluree

— formaldehidă

— hidroximetilglicinat de sodiu

— nitromoscuri și moscuri policiclice, inclusiv, de exemplu:

  — xilen de mosc: 5-terț-butil-2,4,6-trinitro-m-xilen

  — ambră de mosc: 4-terț-butil-3-metoxi-2,6-dinitrotoluen

  — moscat: 1,1,3,3,5-pentametil-4,6-dinitroindan

  — mosc tibetin: 1-terț-butil-3,4,5-trimetil-2,6-dinitrobenzen,

  — cetonă de mosc: 4’-terț-butil-2’,6’–dimetil-3’,5’-dinitroacetafenon

  — HHCB [1,3,4,6,7,8-hexahidro-4,6,6,7,8,8-hexametilciclopenta(g)-2-benzopiran]

  — AHTN (6-acetil-1,1,2,4,4,7-hexametiltetralin).

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte o declarație susținută de declarații de la producători, după caz, prin care se confirmă că substanțele enumerate nu au fost incluse în produs.

(b) Sărurile cuaternare de amoniu

Sărurile cuaternare de amoniu care nu sunt ușor biodegradabile nu se utilizează nici ca parte a preparatului, nici ca parte a oricărui amestec inclus în preparat.

▼B

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte documente care să dovedească biodegradabilitatea tuturor sărurilor cuaternare de amoniu folosite.

(c) Substanțe și amestecuri periculoase

Conform articolului 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 66/2010, produsul și părțile acestuia nu trebuie să conțină substanțe (indiferent în ce formă, inclusiv nanoforme) care respectă criteriile de atribuire a uneia sau mai multor fraze de pericol sau fraze de risc specificate în continuare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) sau cu Directiva 67/548/CEE a Consiliului ([2]), și nici substanțe menționate la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]). Următoarele fraze de risc se referă, în general, la substanțe. Pentru amestecurile de enzime și parfumuri însă, în cazul în care nu pot fi obținute informații în legătură cu substanțele, trebuie aplicate normele de clasificare pentru amestecuri.

Lista frazelor de pericol și a frazelor de risc:

Frază de pericol ([1])	Frază de risc ([2])
H300 Mortal în caz de înghițire	R28
H301 Toxic în caz de înghițire	R25
H304 Poate fi mortal în caz de înghițire și de pătrundere în căile respiratorii	R65
H310 Mortal în contact cu pielea	R27
H311 Toxic în contact cu pielea	R24
H330 Mortal în caz de inhalare	R23; R26
H331 Toxic în caz de inhalare	R23
H340 Poate provoca anomalii genetice	R46
H341 Susceptibil de a provoca anomalii genetice	R68
H350 Poate provoca cancer	R45
H350i Poate provoca cancer, în cazul inhalării	R49
H351 Susceptibil de a provoca cancer	R40
H360F Poate dăuna fertilității	R60
H360D Poate dăuna fătului	R61
H360FD Poate dăuna fertilității. Poate dăuna fătului	R60-61
H360Fd Poate dăuna fertilității. Susceptibil de a dăuna fătului	R60-63
H360Df Poate dăuna fătului. Susceptibil de a dăuna fertilității	R61-62
H361f Susceptibil de a dăuna fertilității	R62
H361d Susceptibil de a dăuna fătului	R63
H361fd Susceptibil de a dăuna fertilității. Susceptibil de a dăuna fătului	R62-63
H362 Poate dăuna copiilor alăptați la sân	R64
H370 Provoacă leziuni ale organelor	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Poate provoca leziuni ale organelor	R68/20; R68/21; R68/22

([1]) JO L 353, 31.12.2008, p. 1.
([2]) JO 196, 16.8.1967, p. 1.
([3]) JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

▼B

Frază de pericol (1)	Frază de risc (2)
H372 Provoacă leziuni ale organelor în caz de expunere prelungită sau repetată	R48/25; R48/24; R48/23
H373 Poate provoca leziuni ale organelor în caz de expunere prelungită sau repetată	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Foarte toxic pentru mediul acvatic	R50
H410 Foarte toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	R50-53
H411 Toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	R51-53
H412 Nociv pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	R52-53
H413 Poate provoca efecte nocive pe termen lung asupra mediului acvatic	R53
EUH059 Periculos pentru stratul de ozon	R59
EUH029 În contact cu apa degajă un gaz toxic	R29
EUH031 În contact cu acizi degajă un gaz toxic	R31
EUH032 În contact cu acizi degajă un gaz foarte toxic	R32
EUH070 Toxic în caz de contact cu ochii	R39-41
Substanțe sensibilizante	
H334: Poate provoca simptome de alergie sau astm sau dificultăți de respirație în caz de inhalare	R42
H317: Poate provoca o reacție alergică a pielii	R43

(1) Astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1272/2008.
(2) Astfel cum sunt prevăzute în Directiva 67/548/CEE.

Substanțele sau amestecurile ale căror proprietăți se schimbă în urma prelucrării (de exemplu, nu mai sunt biodisponibile sau suferă modificări chimice), astfel încât pericolul identificat dispare, sunt exceptate de la cerința de mai sus.

Derogări: următoarele substanțe sau amestecuri beneficiază de o derogare specială de la această cerință:

Surfactanți În concentrații < 25 % din produs (*)	H400 Foarte toxic pentru mediul acvatic	R50
Parfumuri	H412 Nociv pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	R52-53
Enzime (**)	H334: Poate provoca simptome de alergie sau astm sau dificultăți de respirație în caz de inhalare	R42
Enzime (**)	H317: Poate provoca o reacție alergică a pielii	R43
NTA sub formă de impuritate în MGDA și GLDA (***)	H351 Susceptibil de a provoca cancer	R40

(*) Procentajul trebuie împărțit la factorul M stablit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008.
(**) Inclusiv stabilizatori și alte substanțe auxiliare din preparate.
(***) În concentrații mai mici de 1,0 % din materia primă, atât timp cât concentrația totală din produsul final este mai mică de 0,10 %.

▼B

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte organismului competent formula exactă a produsului, demonstrând că a respectat prezentul criteriu pentru substanțele din compoziția produsului cu ajutorul unor documente care conțin cel puțin informațiile menționate în anexa VII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Informațiile respective trebuie să se refere la forma specifică, inclusiv la nanoforme, sub care se prezintă substanța folosită în compoziția produsului. În acest scop, solicitantul trebuie să prezinte o declarație de conformitate cu prezentul criteriu, însoțită de o listă a ingredientelor și de fișele cu date de securitate aferente în conformitate cu anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, pentru produs precum și pentru toate substanțele incluse în formulă/formule. Limitele de concentrație trebuie specificate în fișele cu date de securitate conform articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

(d) Substanțe incluse în lista prevăzută la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006

Nu se poate acorda nicio derogare de la excluderea prevăzută la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 66/2010 pentru substanțele identificate ca fiind substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită și incluse în lista prevăzută la articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, prezente în amestecuri în concentrații de peste 0,010 %.

Evaluare și verificare: Lista substanțelor identificate ca fiind substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită și incluse în lista substanțelor candidate în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 poate fi găsită la adresa:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

La data depunerii cererii se va face trimitere la această listă.

Limitele de concentrație trebuie specificate în fișele cu date de securitate conform articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

(e) Biocide

(i) Produsul poate conține biocide numai în scopul conservării produsului și numai în doza corespunzătoare acestui scop. Această prevedere nu se referă la surfactanți, care pot avea și proprietăți biocide.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte câte un exemplar al fișelor cu date despre siguranța materialelor pentru orice conservanți adăugați, însoțite de informații cu privire la concentrația exactă a acestora în produs. Producătorul sau furnizorul conservanților trebuie să prezinte informații cu privire la doza necesară conservării produsului.

(ii) Este interzis să se afirme sau să se sugereze pe ambalaj sau prin orice alt mijloc de comunicare că produsul are o acțiune antimicrobiană.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte organismului competent textele și machetele folosite pentru fiecare tip de ambalaj și/sau o mostră din fiecare dintre diferitele tipuri de ambalaj.

(iii) Sunt permise, fie ca parte a preparatului, fie ca parte a oricărui amestec inclus în preparat, biocidele care sunt folosite pentru conservarea produsului și sunt clasificate în categoriile H410/R50-53 sau H411/R51-53 în conformitate cu Directiva 67/548/CEE, cu Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1] sau cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, numai cu condiția ca potențialele de bioacumulare ale acestora să fie caracterizate de valori log Pow (coeficient de partiție octanol/apă) < 3,0 sau de un factor de bioconcentrare determinat experimental (BCF) ≤ 100.

[1] JO L 200, 30.7.1999, p. 1.

▼B

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte câte un exemplar al fișelor cu date despre siguranța materialelor pentru toate biocidele, însoțite de o documentație cu privire la concentrația de biocide în produsul final.

Criteriul 4 – Parfumuri

(a) Produsul nu trebuie să conțină parfumuri cu conținut de nitromoscuri sau moscuri policiclice [în conformitate cu criteriul 3 litera (a)].

(b) Orice substanță adăugată produsului ca parfum trebuie să fi fost produsă și/sau manipulată în conformitate cu codul de bune practici al Asociației Internaționale pentru Parfumuri. Acest cod poate fi consultat pe site-ul IFRA: http://www.ifraorg.org.

(c) Substanțele de parfumare care fac obiectul obligației de declarare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 648/2004 (anexa VII) și care nu sunt deja excluse în temeiul criteriului 3 litera (c), precum și (alte) substanțe de parfumare clasificate în categoriile H317/R43 („Poate provoca o reacție alergică a pielii”) și/sau H334/R42 („Prin inhalare poate provoca simptome alergice ori astm sau dificultăți de respirație”) nu trebuie să fie prezente în cantități ≥ 0,010 % (≥ 100 ppm) per substanță.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte o declarație de conformitate cu fiecare parte (a) și (b) a prezentului criteriu, iar pentru partea (c), o declarație de conformitate semnată care să indice cantitatea de parfumuri din produs. Solicitantul trebuie să prezinte de asemenea o declarație a producătorului de parfumuri, care să precizeze cantitățile, conținute de parfumuri, din fiecare dintre substanțele enumerate în anexa III partea I la Directiva 76/768/CEE a Consiliului ([1]), precum și conținutul de (alte) substanțe cărora li s-au atribuit frazele de risc R43/H317 și/sau R42/H334.

Criteriul 5 – Compuși organici volatili

Produsul final în cazul detergenților universali și al detergenților pentru instalații sanitare (astfel cum sunt comercializați) nu trebuie să conțină peste 6 % (în greutate) compuși organici volatili cu punct de fierbere sub 150 °C. În mod alternativ, pentru produse concentrate care trebuie diluate în apă, concentrația totală de compuși organici volatili cu punct de fierbere sub 150 °C nu trebuie să depășească, în apa de spălat, 0,2 % (în greutate).

Produsul final în cazul detergenților pentru geamuri (astfel cum sunt comercializați) nu trebuie să conțină peste 10 % (în greutate) compuși organici volatili cu punct de fierbere sub 150 °C.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte câte un exemplar al fișelor cu date despre siguranța materialelor pentru fiecare solvent organic, însoțite de detalii referitoare la calculele privind concentrația totală de compuși organici volatili cu punct de fierbere sub 150 °C.

Criteriul 6 – Fosfor

Cantitatea totală de fosfor elementar din produs se calculează pe baza dozei de produs recomandată de producător pentru pregătirea unui litru de apă de spălat pentru curățirea unor suprafețe care prezintă un grad normal de murdărire (pentru produse diluate în apă înainte de folosire) sau per 100 g de produs (pentru produse folosite fără diluare), luând în considerare toate substanțele care conțin fosfor (de exemplu, fosfați și fosfonați).

Pentru detergenții universali care sunt diluați în apă înainte de folosire, conținutul total de fosfor (P) nu trebuie să depășească 0,02 g din doza de produs recomandată de producător pentru un litru de apă de spălat.

([1]) JO L 262, 27.9.1976, p. 169.

▼B

Pentru detergenții universali care sunt folosiți fără diluare, conținutul total de fosfor (P) nu trebuie să depășească 0,2 g/100 g de produs.

Pentru detergenții pentru instalații sanitare, conținutul total de fosfor (P) nu trebuie să depășească 1,0 g/100 g de produs.

Substanțele folosite în compoziția detergenților pentru geamuri nu trebuie să conțină fosfor.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte organismului competent formula exactă a produsului, însoțită de detalii referitoare la calculele care demonstrează că a respectat prezentul criteriu.

Criteriul 7 – Cerințe de ambalare

(a) Nu trebuie să se folosească spray-uri care conțin agenți de propulsie.

(b) Materialele plastice folosite pentru recipientul principal trebuie marcate în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ([1]) sau cu standardul DIN 6120 părțile 1 și 2 coroborat cu DIN 7728 partea 1.

(c) Dacă ambalajul primar este fabricat din material reciclat, orice indicare a acestui fapt pe ambalaj trebuie să fie conformă cu standardul ISO 14021 „Etichete și declarații de mediu – Declarații de mediu pe proprie răspundere (Eco-etichetare de tipul II)".

▼C1

(d) Detergenții universali prezentați în pulverizatoare-pistol trebuie să fie comercializați ca parte a unui sistem de reumplere.

▼B

(e) În ambalajul din plastic se pot utiliza numai ftalații care, la momentul depunerii cererii, au făcut obiectul unei evaluări a riscurilor și nu au fost clasificați conform criteriului 3 litera (c).

(f) Raportul greutate/utilitate (WUR) al ambalajului primar nu trebuie să depășească valorilor următoare:

Tipul de produs	WUR
Produse concentrate, inclusiv concentrate lichide și solide, care sunt diluate în apă înainte de folosire	1,20 grame de ambalaj per litru de soluție pregătită pentru folosire (apă de spălat)
Produse gata de utilizare, adică produse folosite fără diluare	150 grame de ambalaj per litru de soluție pregătită pentru folosire (apă de spălat)

WUR se calculează numai pentru ambalajul primar (inclusiv capace, dopuri și pompe manuale/pulverizatoare) cu ajutorul următoarei formule:

$$WUR = \sum[(W_i + U_i)/(D_i * r_i)],$$

unde

W_i = greutatea (g) a ambalajului primar (i) inclusiv eticheta, dacă este cazul.

U_i = greutatea (g) materialului nereciclat (virgin) din ambalajul primar (i). Dacă proporția de material reciclat din ambalajul primar este 0 %, atunci $U_i = W_i$.

([1]) JO L 365, 31.12.1994, p. 10.

▼B

D_i = numărul de doze funcționale (= numărul de doze, în volum, recomandat de producător pentru un litru de apă de spălat) din ambalajul primar (i). În cazul produselor gata de utilizare care sunt comercializate diluate în prealabil, D_i = volumul produsului (în litri).

r_i = valoarea de reciclare, adică de câte ori este utilizat ambalajul primar (i) în același scop, în cadrul unui sistem de retur sau de reutilizare (r_i = 1, dacă ambalajul nu este reutilizat în același scop). Dacă ambalajul este reutilizat, r_i este stabilit la 1, cu excepția cazului în care solicitantul poate prezenta documente justificative pentru un număr mai mare.

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte organismului competent un calcul al WUR al produsului, însoțit de o declarație de conformitate cu fiecare parte a prezentului criteriu. Pentru partea (e) a criteriului, solicitantul trebuie să prezinte o declarație de conformitate completată și semnată.

Criteriul 8 – Adecvarea pentru utilizare

Produsul trebuie să fie adecvat pentru utilizare și să răspundă nevoilor consumatorilor.

(a) Detergenți universali și detergenți pentru geamuri

Pentru detergenții universali, trebuie prezentate documente justificative numai pentru efectele degresante. Pentru detergenții pentru geamuri, trebuie prezentate documente justificative numai pentru uscarea fără urme.

Puterea de curățare trebuie să fie echivalentă cu cea a unui produs care este lider de piață sau a unui produs generic de referință aprobat de un organism competent sau superioară acestei puteri.

Evaluare și verificare: Performanța produsului trebuie testată:

— printr-o testare de laborator adecvată și bine justificată sau

— printr-un studiu adecvat și bine justificat efectuat în rândul consumatorilor.

Ambele testări trebuie efectuate și descrise în conformitate cu anumiți parametri specifici menționați în cadrul prezentat în documentul intitulat „Framework for testing the performance of all-purpose cleaners, window cleaners and sanitary cleaners” (Cadru pentru testarea performanței detergenților universali, a detergenților pentru geamuri și a detergenților pentru instalații sanitare), care poate fi consultat la adresa:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/ecolabelled_products/categories/purpose_cleaners_en.htm

(b) Detergenți pentru instalații sanitare

Detergenții pentru instalații sanitare cuprind detergenții pentru băi, detergenții pentru toalete și detergenții pentru bucătării. Pentru detergenții pentru băi, trebuie demonstrate proprietățile de îndepărtare atât a calcarului, cât și a tartrului. Pentru detergenții acizi pentru toalete, trebuie demonstrate numai proprietățile de îndepărtare a tartrului. Pentru detergenții pentru bucătării trebuie demonstrate proprietățile de degresare.

Puterea de curățare trebuie să fie echivalentă cu cea a detergentului generic de referință menționat în continuare sau mai bună decât puterea de curățare a acestuia.

Evaluare și verificare: Performanța produsului trebuie testată:

— printr-o testare de laborator adecvată și bine justificată sau

— printr-un studiu adecvat și bine justificat efectuat în rândul consumatorilor.

▼B

Ambele testări trebuie efectuate și descrise în conformitate cu anumiți parametri specifici menționați în cadrul prezentat în documentul intitulat „Cadru pentru testarea performanței detergenților universali, a detergenților pentru geamuri și a detergenților pentru instalații sanitare”. Detergentul generic de referință este cel prevăzut de testul IKW „Recommendation for the quality assessment of acidic toilet cleaners” (Recomandări pentru evaluarea calității detergenților acizi de toalete) (SÖFW-Journal, 126, 11, p. 50-56, 2000). Detergentul de referință se aplică și în cazul detergenților pentru toalete și pentru băi; totuși, la testarea detergenților pentru băi, pH-ul trebuie redus la 3,5.

Testul IKW „Recomandări pentru evaluarea calității detergenților acizi de toalete” (SÖFW-Journal, 126, 11, p. 50-56, 2000) poate fi descărcat de la adresa:

http://www.ikw.org/pdf/broschueren/EQ_WC_Reiniger_Englisch.pdf

Criteriul 9 – Instrucțiuni de utilizare

(a) Instrucțiuni de dozare

Informațiile privind dozele recomandate de detergenți universali și de detergenți pentru instalații sanitare trebuie să figureze pe ambalaj cu caractere suficient de mari, conturate pe un fond vizibil. În cazul unui produs concentrat, pe ambalaj trebuie indicat clar faptul că este necesară doar o cantitate mică de produs în comparație cu produsele normale (și anume, diluate).

Pe ambalaj trebuie să figureze următorul text (sau un text echivalent):

> „O dozare corectă permite realizarea de economii la nivelul costurilor și reduce la minimum impactul produsului asupra mediului”.

Pe ambalajul detergenților universali gata pentru utilizare trebuie să figureze următorul text (sau un text echivalent): „Produsul nu este destinat curățării industriale”.

(b) Avertisment de securitate

Pe produs trebuie să figureze următorul avertisment de securitate (sau o formulare echivalentă) sub forma unui text sau a unei pictograme:

— „A nu se lăsa la îndemâna copiilor”

— „A nu se amesteca detergenți diferiți”

— „Nu inhalați produsul pulverizat” (doar pentru produsele ambalate ca spray-uri).

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte organismului competent o mostră din ambalajul produsului, inclusiv eticheta, însoțită de o declarație de conformitate cu fiecare parte a prezentului criteriu.

Criteriul 10 – Informații care figurează pe eticheta ecologică a UE

Eticheta facultativă prevăzută cu spațiu pentru text trebuie să conțină următorul text:

„— impact redus asupra mediului acvatic;

— utilizare redusă a substanțelor periculoase;

— deșeuri reduse de ambalaje;

— instrucțiuni de utilizare clare.”

Orientările privind utilizarea etichetei facultative prevăzute cu spațiu pentru text pot fi găsite în „Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo” (Orientări pentru utilizarea etichetei ecologice a UE), la adresa:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/logos_en.htm

▼B

Evaluare și verificare: Solicitantul trebuie să prezinte o mostră de etichetă, însoțită de o declarație de conformitate cu prezentul criteriu.

Criteriul 11 – Formarea profesională

Pentru detergenții de uz profesional, producătorul, distribuitorul sau un terț trebuie să ofere instruire sau materiale de instruire pentru personalul de curățenie. Acestea trebuie să cuprindă instrucțiuni pas cu pas pentru diluarea, utilizarea și eliminarea în mod corect a produsului și pentru utilizarea echipamentului.

Evaluare și verificare: Se prezintă organismului competent un exemplu de material de instruire care să conțină instrucțiuni pas cu pas pentru diluarea, utilizarea și eliminarea în mod corect a produsului și pentru utilizarea echipamentului, însoțit de o descriere a cursurilor de formare.

▼B

Apendicele I

Baza de date a ingredientelor pentru detergenți (Lista DID – Detergents Ingredients Database)

Lista DID (partea A) este o listă care conține informații cu privire la toxicitatea și biodegradabilitatea în mediul acvatic a ingredientelor folosite în mod obișnuit la prepararea detergenților. Lista cuprinde informații cu privire la toxicitatea și biodegradabilitatea unei serii de substanțe folosite în produsele de spălare și curățare. Lista DID nu este exhaustivă, însă, în partea B a acesteia, se oferă indicații cu privire la determinarea parametrilor de calcul pertinenți pentru substanțele care nu figurează în listă [de exemplu, factorul de toxicitate (FT) și factorul de degradare (FD), parametri utilizați pentru calculul volumului critic de diluare]. Lista DID este o sursă generică de informații, iar substanțele care figurează în această listă nu sunt aprobate automat pentru a fi utilizate în produsele etichetate cu eticheta ecologică a UE. Lista DID (părțile A și B) se poate consulta pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/ecolabelled_products/categories/did_list_en.htm

Pentru a evalua valorile FT și FD ale substanțelor despre a căror toxicitate și biodegradabilitate în mediul acvatic nu sunt disponibile informații, se pot utiliza analogii structurale cu substanțe similare. Aceste analogii structurale trebuie aprobate de organismul competent care acordă licența de utilizare a etichetei ecologice a UE. În mod alternativ, se aplică o abordare bazată pe ipoteza cea mai pesimistă, cu ajutorul următorilor parametri:

Abordare bazată pe ipoteza cea mai pesimistă:

	Toxicitate acută			Toxicitate cronică			Degradare		
Ingredient	LC50/ EC50	$FS_{(acută)}$	$FT_{(acută)}$	NOEC (*)	$FS_{(cronică)}$ (*)	$FT_{(cronică)}$	FD	Aerobă	Anaerobă
„Nume”	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Dacă nu se găsesc date acceptabile privind toxicitatea cronică, aceste coloane rămân necompletate. În acest caz, se consideră că FT(cronică) este egală cu FT(acută).

Demonstrarea biodegradabilității ușoare

Pentru biodegradabilitatea ușoară se folosesc următoarele metode de testare:

1. Până la 1 decembrie 2010 și pe parcursul perioadei de tranziție cuprinsă între 1 decembrie 2010 și 1 decembrie 2015:

   Metodele de testare pentru biodegradabilitatea ușoară prevăzute de Directiva 67/548/CEE, în special metodele detaliate în partea C4 din anexa V la această directivă, sau metodele de testare OCDE 301 A-F echivalente, sau testele ISO echivalente.

   În cazul surfactanților nu se aplică principiul ferestrei de 10 zile. Limitele de admisibilitate trebuie să fie de 70 % pentru testele menționate în metodele C.4-A și C.4-B din Regulamentul (CE) nr. 440/2008 (și testele echivalente OCDE 301 A și E și testele echivalente ISO) și de 60 % pentru metodele C.4-C, D, E și F (și testele echivalente OCDE 301 B, C, D și F și testele echivalente ISO).

2. După 1 decembrie 2015 și pe parcursul perioadei de tranziție cuprinsă între 1 decembrie 2010 și 1 decembrie 2015:

   Metodele de testare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1272/2008.

▼B

Demonstrarea biodegradabilității anaerobe

Testul de referință pentru degradabilitatea anaerobă este EN ISO 11734, ECETOC nr. 28 (iunie 1988), OCDE 311 sau o altă metodă echivalentă, cu condiția atingerii unei degradabilități finale de 60 % în condiții anaerobe. Se pot utiliza, de asemenea, metodele de testare care simulează condițiile dintr-un mediu anaerob relevant, pentru a demonstra că s-a atins o degradabilitate finală de 60 % în condiții anaerobe.

Extrapolare pentru substanțele care nu sunt cuprinse în lista DID

Dacă ingredientele nu sunt cuprinse în lista DID, se poate utiliza metoda descrisă în continuare pentru a prezenta documentația necesară cu privire la biodegradabilitatea anaerobă.

1. *Aplicarea unei extrapolări rezonabile.* Pentru a extrapola degradabilitatea finală anaerobă a surfactanților înrudiți din punct de vedere structural, se folosesc rezultatele testelor obținute în cazul utilizării unei o materii prime. Dacă, pentru un surfactant (sau pentru un grup de produse omologe), biodegradabilitatea anaerobă a fost confirmată în conformitate cu lista DID, se poate presupune că un tip similar de surfactant este, de asemenea, biodegradabil anaerob [de exemplu, C12-15 A 1-3 etoxisulfat (nr. 8 în lista DID) este biodegradabil anaerob și se poate presupune o biodegradabilitate anaerobă similară în cazul C12-15 A 6 etoxisulfat]. În cazurile în care biodegradabilitatea anaerobă a fost confirmată pentru un surfactant prin utilizarea unei metode de testare corespunzătoare, se poate presupune că un tip similar de surfactant este, de asemenea, biodegradabil anaerob (de exemplu, datele din literatura de specialitate care confirmă biodegradabilitatea anaerobă a surfactanților din grupa sărurilor de amoniu alchilesterice pot fi folosite pentru a demonstra biodegradabilitatea anaerobă analogă a altor săruri de amoniu cuaternare care conțin legături esterice în lanțul sau lanțurile de alchili).

2. *Efectuarea unui test de screening pentru degradabilitatea anaerobă.* Dacă sunt necesare noi testări, se efectuează un test de screening utilizând metoda EN ISO 11734, ECETOC nr. 28 (iunie 1988), OCDE 311 sau o metodă echivalentă.

3. *Efectuarea unui test de degradabilitate cu doze mici.* Dacă este necesară o nouă testare și în cazul problemelor experimentale legate de testul de screening (de exemplu, inhibiție provocată de toxicitatea substanței testate), se repetă testarea utilizând o doză redusă de surfactant și se monitorizează degradarea prin măsurări C^{14} sau prin analize chimice. Testările cu doze mici se pot efectua cu ajutorul metodei OCDE 308 (august 2000) sau al unei metode echivalente.